

Պարույր Սևակ

Անհասցե բացիկ

Թաց փայտի պես՝
Ո՛չ վառվում են,
Ո՛չ էլ հանգչում,
Այլ լոկ մխտ՛ւմ:
Ճահճուտի պես՝
Միանգամից չեն չորանում,
Չեն էլ բխում:
Բաց դռներ են անվերջ բախում,
Թխված կուտը նորից թխում:
Շաքարի տեղ շիբ են ծախում,
Ի՛նչ է՝ շիբն էլ սպիտակ է:
Կարծում են, թե կարևորը
Ապրա՛նքը չէ,
Այլ... պիտա՛կը...

17.IV.1955թ.

Մոսկվա